

der baade paa Foranledning fra et tidligere Udvalg og ogsaa ved en anden Lejlighed fra den højtærede Ministers Side er udtalt et Løfte om, at man vilde kunne gøre Regning paa — maaske endogsaa i indeværende Efteraar — at faa Forslag frem til en Ændring af Sønæringsloven. Naar det foreliggende Lovforslag nu ligger paa Tingets Bord, er det naturligvis, som det ogsaa er fremhævet tidligere, af Hensyn til de internationale Forhold. Men jeg tror dog, at det vilde have været mere overensstemmende med de Ønsker, der er udtalte, navnlig her fra dette Tings Side, om der samtidig dermed var blevet forelagt Forslag til en Ændring af Loven af 1892 om Sønæring, hvorved man vilde være kommet til navnlig at optage Bestemmelser, som har været omtalt her i Tinget, baade ved Lovforslaget om Eksamen for Skibsmaskinister og ved Lovforslaget om Tilsyn med Dampfartøjer. Naar jeg navnlig kunde have ønsket, at der var fremkommet Forslag til Ændringer i Sønæringsloven, er det, fordi der baade her i Tinget og fra de to Udvalg, jeg har nævnt, har været fremsat Ønske om bedre Redningsmateriel om Bord paa Skibene. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til med den højtærede Formands Tilladelse at oplæse blot et Par Linier af en Betænkning, afgiven den 3. Februar 1911 af det Udvalg, der var nedsat angaaende Forslag til Lov om Eksamen for Skibsmaskinister. Hele Udvalget var da enigt om at skrive: „Naar hele Udvalget staar samlet, er det i væsentlig Grad begrundet paa den Forudsætning, at der fra Regeringens Side bliver forberedt Forslag til Revision af Sønæringsloven“. Og ved Behandlingen af Forslag til Lov om Tilsyn med Dampfartøjer havde det Udvalg, der da var nedsat, Lejlighed til at se nogle Redningsapparater om Bord paa et af de Skibe, der laa her i Havnen. Jeg maa maaske ogsaa med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier af den paagældende Betænkning: „Foranlediget ved Udtalelser under Lovforslagets første Behandling og efter Anmodning fra Kaptajn Erichsen har Udvalget overværet en Prøve paa det af ham opfundne patenterede, automatisk virkende Apparat til Udløsning af Redningsbaade og lignende. Udvalget stiller ikke noget Forslag i den Anledning, men udtaler sin Anerkendelse af Opfindelsen med Tilføje, at Apparatet maa anses for betydelig mere betryggende end de nu anvendte Redningsmidler og derfor kan anbefales.“ Jeg tror ikke,

jeg tager fejl, naar jeg siger, at den almindelige Mening i de Udvalg, der beskæftigede sig dermed, var den, at de Redningsapparater, vi har de allerfleste Steder — jeg indrømmer, at det gælder selvfølgelig mere Dampskibe end Sejlskibe, men ogsaa om dem gælder det —, ikke i aller strengeste Forstand opfylder Lovens Bestemmelser, ligesom de heller ikke er saaledes anbragte, at de i Tilfælde af Ulykker virkelig kan anvendes til Nytte. Jeg ved godt, at den højtærede Minister ved tidligere Lejligheder har sagt, at de er Genstand for Kontrol og Efter-syn, men jeg tror egentlig at kunne gøre mig til Talsmand for, at den almindelige Opfattelse er, at Tilsynet uden Skade kunde være noget mere effektivt, end det er. Jeg vil gerne bede den højtærede Minister om en Udtalelse navnlig med Hensyn til Spørgsmaalet om en Ændring af Sønæringsloven. Efter de Udtalelser, der er fremkomne fra den sidste ærede Taler i Retning af Lovforslagets Henvisning til et Udvalg, vil der maaske kunne blive Lejlighed til at konferere nærmere med den højtærede Minister ogsaa om det af mig her fremhævede Spørgsmaal.

I øvrigt skal jeg paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Somme: I det væsentlige kan ogsaa jeg tiltræde Lovforslaget i den her foreliggende Skikkelse. Der er imidlertid et enkelt Punkt, som hos mig har vakt Betæneligheder, og disse Betæneligheder er opstaaede ved de forklarende Bemærkninger, som den højtærede Minister i sin Forelæggelsestale knyttede til den paagældende Del af Lovforslaget. Jeg sigter herved til Lovforslagets § 2, der gaar ud paa, at de Fartøjer, som der omhandles — det er Fartøjer, der til Fremdrivning ikke benytter Sejlkraft, altsaa Lægtene eller lignende —, paa 100 Tons eller derover, skal endvidere være forsynede med de nødvendige Hjælpe midler til selvstændig Deltagelse i Navigeringen“. Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Tvede) gjorde jo rigtig opmærksom paa, at det i den nugældende Lov af 14. Maj 1909 er bestemt, at saadanne Fartøjer, for saa vidt de er søgaaende, skal have ettæt Skrog, besidde fornøden Styrke, være forsynede med Baade, Redningsbælter, forsvarlige Ankere, Kæder eller Trosser samt med Lys-, Lyd- og andre Signaler. Men nu bestemmes det altsaa her, at de skal være forsynede med de nødvendige Hjælpe-